

סימוכין: 64540

טופס פנייה ללשכת היועץ המשפטי לממשלה

פרטי הפונה

שם משפחה

ויס

שם פרטי

אברהם (אבי)

מען למשלוח דואר

יישוב

ראשון לציון

רחוב

גולדה מאיר

מספר בית

13

תא דואר

מיקוד

7572013

טלפון ראשי

054-4660805

טלפון משני

פקס
 077-4900585

דואר אלקטרוני

aviw@telecomnews.co.il

מענה המשרד יישלח בפקס או בדואר בלבד

פרטי הפנייה

נושא

בקשה דחופה לתגובה \ התייחסות - חשיפת המדלפים

תיאור המקרה:

שבוע טוב,
 מצ"ב טיוטת מאמר שהכנתי (שטרם עלה לאוויר), בעניין חשיפת מדלפים מהפרקליטות ומלשכת היועמ"ש, של מסמכים רגישים הקשורים בחקירות נתניהו, בשני מועדי זמן שונים (2016 ו-2019).
 להתייחסותך המהירה אודה.
 בברכה
 אבי וייס
 עורך ובעלים: Telecom News

אנא צרף לפנייתך מסמכים רלוונטים, אם קיימים.

Telecom News - תיק 4000_ כך זוהו מי שהדליפו, תיחמנו ושיקרו בהדלפות לכלי התקשורת.pdf

טופס זה מנוסח בלשון זכר אך מיועד לשני המינים כאחד.
 מסמך זה מכיל מידע מוגן על פי חוק הגנת הפרטיות.

תיק 4000: כך זוהו מי שהדליפו, תיחמנו ושיקרו בהדלפות לכלי התקשורת

דף הבית << מאגר כתבות ראשיות >> [בהמתנה](#) << תיק 4000: כך זוהו מי שהדליפו, תיחמנו ושיקרו בהדלפות לכלי התקשורת

חשיפה בלעדית, שמבוססת על מסמכי היועמ"ש והפרקליטות, מהיכן בדיוק הודלפו מסמכים חסויים לכלי התקשורת, מי שינה (כלומר: זייף) שעונים במחשבים בהם נוצרו המסמכים הללו ומי שיקר לציבור, שהמסמכים הללו הודלפו מעורכי הדין של נתניהו. כך עוזרת הטכנולוגיה ל"עיתונות חוקרת" לחשוף את האמת, במיוחד כשהנוגעים בדבר אינם מומחי מחשבים וסבורים, שמעשיהם לא יתגלו.
מאת: **אבי וייס**, 6.5.19, 00:00

לפני כחודשיים וקצת, כשפורסם "כתב החשדות" כנגד רוח"מ, בנימין נתניהו, ע"י היועמ"ש (היועץ המשפטי לממשלה), ד"ר עו"ד אביחי מנדלבלית (בתמונה משמאל), היה לי ברור, שמהו לא תקין, בשטף ההדלפות, שהציפו את כלי התקשורת.

היה לי ברור, שאני לא יכול להגיע לחקר האמת, באמצעות האזנות סתר לצוות היועמ"ש והפרקליטות ולעיתונאים, שמקבלים את ההדלפות, וכמובן לא להורות על חקירת משטרה ו/או ובדיקת פוליגרף לכל עובדי משרד היועמ"ש והפרקליטות, שקשורים להדלפות הללו.

לכן, החלטתי לעשות מה שאני רגיל לעשות מזה שנים: **לנתח מסמכים**. הקצבתי לעצמי חודשיים כדי "לפצח את התעלומה", היות ובמקביל עסקתי בעוד פרשיות רבות סביב "תיק 4000" (חלקן הגדול מפורט [בפרק ה-22 שפרסמתי אודות תיק 4000](#)). בפרק זה רמזתי על החשיפה הבאה [שמפורסמת כאן] - כך:

- יש כלל משפטי מאוד ידוע המוכר לציבור בפתגם הממחיש זאת בצורה ברורה: "טובל ושרץ בידו". הטענה של הפרקליטות, שההדלפות של חומרי חקירה מסווגים - **לא באו מהפרקליטות, אינה מתיישבת עם העובדות**. לא צריך לבצע "חקירת פוליגרף" לראשי הפרקליטות ולשכת היועמ"ש, כדי לזהות את המדליפים. זה די קל. אקדיש לזה פרק שלם, מלא מסמכים, באחד מהפרקים הבאים בסדרה.

למה בכלל מדליפים מידע מסווג ואסור לפרסום לכלי התקשורת ומסתכנים?
כל קורא יכול לחבר לעצמו כל תשובה אפשרית. הנה התשובות, שאני מציג כאן לדיון:

- המדליפים בטוחים, שהם "מעל לכל חוק" ולכן הם "חסיני אש" מפני כל חקירה פלילית.
- המדליפים מעוניינים לפגוע בנתניהו (או באשתו ובנו), ולכן מדליפים מידע **המשחיר אותם**.
- המדליפים היו מעוניינים להפיל את נתניהו מראשות הממשלה, ולכן הדלפו חומרים, שקיוו שישפיעו על דעת הקהל ועל הבוחרים.
- המדליפים מעוניינים להשיב על ההתקפות נגדם, כאילו הם "תפרו תיקים" או לא ביצעו את החקירות על פי החוק, והם רוצים להוכיח, שזה לא נכון.
- המדליפים מקיימים יחסי "תן וקח" עם עיתונאים המקורבים אליהם וזו שגרת ההתנהלות שלהם מול אותם עיתונאים.

כעת אני חושף את הממצאים, שמבוססים על ניתוח מסמכים גלויים בלבד, מה שאספתי גם בעזרת גוגל.

לא שיתפתי איש בעניין ולא נעזרתי באיש, בשלבי הבדיקות, כדי למנוע דליפה של הבדיקה ושיטת הבדיקה שלי, מה שיכול היה להוביל לשיבושים קשים מכל הצדדים, בעיקר של של שינויים במחשבים, במערכות התוכנה ובמסמכים, שהיו במחשבים הללו, שמצויים אצל "החשודים" בהדלפות.

בטרם הפרסום, פניתי ליועמ"ש לבקש תגובתו לממצאים. ככל שאקבל תגובה, אעדכן בהתאם.

יודגש, ש"חזקת החפות" חלה על כל מה שכתוב במאמר כאן ועל כל השמות המוזכרים במאמר זה. אין להסיק מזה מסקנות נמהרות מדי, בטרם חקירה ובדיקה מעמיקים, מעבר למה שאני מציג במאמר.

המוקד המרכזי של שיטת הבדיקה: בכל מסמך, שיוצא מהיועמ"ש ומהפרקליטות, יש מידע על מסמך ה-PDF, מידע הנמצא ב"מאפייני המסמך", מידע שמזהה באופן חד-ערכי מאיזה מחשב המסמך הזה יצא ועוד פרטים (כמפורט בהרחבה בהמשך). כתוצאה משדרוגים מדורגים, שנעשו ע"י יחידת המחשוב במשרד המשפטים, במשרדים השונים של היועמ"ש והפרקליטות, ניתן להגיע באופן חד-ערכי - למחשב המדליף.

זה דורש בדיקה של עשרות רבות ומאות של מסמכים, וזה בדיוק מה שעשיתי.

הממצאים העיקריים מובאים כאן **מיד בהתחלה** והפירוט הטכני, למי שמעוניין להעמיק, נמצא בהמשך הכתבה, עם הלינקים לכל המסמכים העיקריים (יש עוד הרבה, אבל הבאתי את העיקריים, כדי להראות כיצד הגעת לתוצאות כל כך ברורות, בחשיפה הזו).

בגלל ריבוי ההדלפות מלשכת היועמ"ש ומהפרקליטות, החלטתי להתמקד רק ב-2 מועדים של הדלפות, שיש לגביהם

מסמכים מודלפים, **שנגישים לכל הציבור מהאינטרנט**, ובכך ברור לי, שוויתרתי על גילוי של מדליפים נוספים, שהדליפו במועדים אחרים, או שבאותם מועדים לא היו מעורבים ישירות במסמכים המודלפים והם הדליפו רק בע"פ, אבל אני **בדקתי רק מסמכים** ולא דברים, שהודלפו בע"פ.

אלו התאריכים, שהתמקדתי בהם בחשיפות החדשות שיש במאמר כאן:

- **28.2.19** - פרסום "כתב החשדות" בתיקי 1000, 2000, 4000, כשנתניהו הוא החשוד הראשי בפרשיות הפליליות הללו.
- **14.6.16** - הוצאת מכתב היועמ"ש (ד"ר עו"ד **אביחי מנדלבלית**), בדבר הסדרי "ניגוד עניינים" לנתניהו, בהקשר לטענות על "חברותו" עם **שאול אלוביץ'** (שהוא, בין היתר, הבעלים של קבוצת בזק, קבוצה הנמצאת במרכז "תיק 4000").

הממצאים העיקריים:

- **הדלפות "כתב החשדות" - 28.2.19**, רוב המסמכים שהודלפו (4 מה-5 שסה"כ "יוצרו" ביום זה. מסמך אחד היה פומבי מראשיתו ונשלח גם לעיתונות), היו מהמחשב של **פרקליטות ת"א מיסוי וכלכלה**, בפרקליטות המדינה, ברשותה של פרקליטת מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה), עו"ד **ליאת בן-ארי שווקי**. קשה לי להאמין, שההדלפות הללו נעשו ללא ידיעתה, לרבות ידיעה בדיעבד, ו\או שהיא אולי בעצמה עסקה בכך, ו\או שזה נעשה באמצעות אחד מהכפופים לה, שהוא ביצע בפועל את ההדלפה. דבר זה אפשר לאמת רק בחקירה משטרתית מקיפה, ככל שתיפתח.

- מסמך אחד הודלף מהמחשב של עו"ד **חגי הרוש**, עוזרו לעניינים פליליים של היועמ"ש. גם כאן, קיימת אפשרות, שזה בוצע ע"י אדם אחר, שהייתה לו גישה למחשב הזה ולמסמכים, שהופקו במחשב הזה. דבר זה אפשר לאמת רק בחקירה משטרתית, ככל שתיפתח. בנוסף, לשכת היועמ"ש מחוברת למערכת תיעוד בשם "דוקסטר", שבה נרשמת כל תנועה של כל מסמך ואיחזור המידע במערכת הזו יכול (אולי) לזהות מי "הזיז" מסמכים מהמחשב של עו"ד **חגי הרוש**. אינני יודע אם מערכת המסמכים של פרקליטות מחוז ת"א מיסוי וכלכלה מחוברת למערכת הזו של "דוקסטר". אם כן, ניתן להשתמש במידע הקיים במערכת התיעוד הזו, גם לגבי הזיהוי של מקור ההדלפה - כאמור בסעיף הקודם, ככל שתיפתח חקירה.

- היה תיאום בין ירושלים (לשכת היועמ"ש וצמרת הפרקליטות) לת"א (פרקליטות מיסוי וכלכלה), לבצע את אחד מהתרגילים הכי חמורים וכושלים של ההדלפה הזו: **להזיז את השעון של המחשבים, שבהם הופקו המסמכים המודלפים**. בעברית צחה קוראים לזה "זיוף". המטרה של הזיוף ברורה לחלוטין: להראות כאילו המסמך המודלף "יצא לדרך" מאוחר יותר מהשעה, שבה העו"ד של נתניהו קיבל את המסמכים המודלפים, ובכך "**להדביק**" את אשמת ההדלפה לעו"ד של נתניהו. התרגיל הזה נכשל, כי מקבלי המסמכים היו כל כך נלהבים לפרסם אותם (הייתה תחרות עצומה בין כל כלי התקשורת באותו יום - **28.2.19**), שהכתבים פרסמו את המסמכים - **שעות לפני השעה שיש במסמכים הללו**.

- מכתב היועמ"ש **מנדלבלית לנתניהו ביום 14.6.16** יצא מהמחשב של עו"ד **רותם ארנרייך**, ייעוץ וחקיקה (משפט ציבורי מנהלי). כלומר, הוא עוזר של עו"ד **דינה זילבר**, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה לענייני משפט ציבורי-מינהלי. קשה לי להאמין, כמי שהובילה את יצירת המסמך הזה (שנכתב ברובו ע"י עו"ד **דנה נויפלד**, פרשה חמורה ונפרדת, שכתבתי עליה בקצרה **מאמר די נוקב בזמן אמת**, ובקרום אכתוב על נושא זה כתבה מלאה ונרחבת, עם חשיפות חדשות ומדהימות), שהיא, עו"ד **דינה זילבר**, לא ידעה מההדלפה הזו ו\או אולי אף יזמה אותה. גם אינני יודע אם עו"ד **רותם ארנרייך** היה על המחשב הזה ב-**14.6.16**, או באם למישהו אחר הייתה גישה למסמכים שנוצרו במחשב הזה. דבר זה אפשר לאמת רק בחקירה משטרתית, ככל שתיפתח. ניתן גם להיעזר (לעניות דעתי), במערכת התיעוד "דוקסטר", שכבר הייתה מופעלת במשרד המשפטים \ לשכת היועמ"ש, ב-**2016**.

די ברור לי, שבכך לא זיהיתי את כל המדליפים ואת כל ההדלפות. היו טענות (למשל **כאן**) כנגד עו"ד **עדי שמחוביץ גליקמן**, שמשמשת כעוזרת דובר משרד המשפטים, שנושאה לכתב **אביעזר גליקמן** מערוץ 10. היו גם טענות, למשל, כנגד **שי ניצן** (גם **כאן**), שהוא מדליף המון אולם, אין כאן כל ממצאים בעניינם - מהסיבות הבאות:

- (1) בדקתי רק מסמכים, שניתן היה להשיג אותם בקלות, בעיקר בגוגל. לא מצאתי מסמכים מקוריים בחתימתם בגוגל.
- (2) לא נעזרתי באיש במהלך הבדיקה - כדי למנוע את חשיפת שיטת הבדיקה. לכן היא הייתה די מוגבלת בהיקפה
- (3) הגבלתי את עצמי בזמן הבדיקה (חודשיים), כדי להביא ממצאים ברורים ובזמן הזה **הגעתי לממצאים די ברורים** ואז לא היה לי צורך, שאמשיך בבדיקה, למצוא עוד מדליפים, כי איתרתי בברור, שהייתה "התארגנות" מסודרת בלשכת היועמ"ש ובפרקליטות בירושלים ובת"א, להדליף מסמכים לתקשורת, לרבות "תחמוץ" של השעונים במחשבים מהם הודלפו המסמכים, במטרה להטעות ו"לזרוק" את אשמת ההדלפה - על פרקליטי נתניהו.

איך הגעתי לממצאים הללו? (פירוט טכני המיועד בעיקר לחוקרים וחובבי מחשבים, ככל שתיפתח חקירה בנושא):

1. הקדמה קצרה: "הסודות" של מסמכי PDF.

ברוב המקרים, עובדי משרד המשפטים, לרבות הפרקליטות ולשכת היועמ"ש, משתמשים ב-Word בגרסאות שונות לחיבור מסמכים ואת המסמך כשהוא עבר תהליכי אישור, ממירים ל-PDF. נדיר, שעובדים יבצעו הכל במערכת ה-PDF (תוכנה של חברת אדובי).

במשרד המשפטים בוצעו בשנים שעברו (עד 2016) שדרוגים במערכות ובתוכנות שרת-לקוח שיש שם, כולל שדרוגי ה-PDF. אולם, השדרוגים לא היו אחידים: בלשכת היועמ"ש קיבלו את הגרסה הכי מתקדמת של אדובי, במשרדים האחרים גרסה אחת קודמת ובפרקליטות בת"א יש גרסה די ישנה של מערכת אדובי. כלומר: עצם זיהוי גרסת תוכנת אדובי, שמשמשת ל-PDF, מזהה מהיכן המסמך הודלף. בנוסף, במשרד המשפטים יש מערכת תיעוד מרכזית של כל סוגי המסמכים בשם "דוקסנטר". לא ידוע לי אם פרקליטות ת"א מחוברת למערכת הזו.

כל מסמך מקבל אוטומטית מהמחשב, שבו הוא נוצר, את השם של המחזיק במחשב, או את השם של מי שהכין את התבנית, ששימשה למסמך (כלומר: שם עובד יחידת המחשוב של משרד המשפטים, שהכין את התבנית, לאותה יחידה ספציפית). אפשר למחוק \ לשנות את הפרטים הללו, בטרם שליחת המסמך. אולם, מי שלא שם לב ללעניין זה, פשוט "מסגיר את העצמו", ל"עכברי מסמכים" - כמוני...

לכל מסמך רשמי אמור להיות "תבנית" (Template), תבנית, שהוכנה ע"י עובדי יחידת המחשוב של משרד המשפטים, עבור כל בעל תפקיד. בתבנית הזו יש מספור רץ, שגם נרשם ומתועד במערכת ה"דוקסנטר". מי שמוציא מסמך רשמי, אמור להשתמש בתבנית. אולם, בכמעט בכל המסמכים שהודלפו לא הייתה "תבנית", כלומר: הם הודלפו עוד בטרם נחתמו סופית וטרם נרשמו כהלכה במערכת "דוקסנטר".

תופעה נוספת מתקיימת רק בלשכת היועמ"ש. היועמ"ש, ד"ר מנדלבליט, חותם בחתימת ידו על מסמכים מנייר (אין לו חתימה אלקטרונית ממוחשבת, בכל המסמכים שאני בדקתי), והמסמך מנייר עם חתימתו - נסרק ומומר ל-PDF ורק אז המסמך נרשם סופית ב"דוקסנטר".

כך, אם המסמך מודלף בטרם החתימה של היועמ"ש, זה מסמך PDF מקורי ולא מסמך מנייר הנסרק ל-PDF. זאת, כי במשרדים השונים במשרד המשפטים, כפי שציינתי קודם, יש גרסת תוכנה שונה לסריקה ולהמרת מסמך מנייר ל-PDF, ויש משרדים עם תוכנה, שאינה של אדובי לסריקה ולהמרה ל-PDF, ואז קל יותר לגלות מתי קרתה ההדלפה ומאיזה מחשב זה יצא.

בכל מסמך PDF נקלטת השעה מהמחשב בו הוא מופק. ב-Document Properties של כל מסמך PDF מצויה השעה המדויקת, שבה המסמך נוצר והשעה המדויקת בה בפעם האחרונה המסמך שונה או נפתח ועודכן, באותו מחשב.

יש עוד פרטים שם ב-Properties, אבל כל הפרטים הקיימים שם ביחד (הזמן שבו המסמך נוצר \ הופק, הזמן שבו בפעם האחרונה המסמך שונה, שם כותב המסמך \ מחבר התבנית, שם התוכנה ממנה המסמך נוצר לראשונה, גרסת ה-PDF, ששימשה במחשב "לארוז" את המסמך בטרם שליחתו), יוצרים ביחד מעין "טביעת אצבע", שמזהה באופן חד-ערכי את המחשב, שממנו הודלף המסמך הזה לכלי התקשורת.

כדי למנוע טעויות, בדקתי קודם כל את המסמך הראשון, שהוצג בתקשורת, כלומר: המסמך המודלף הראשון שפורסם. כי אם אחרי כן, כלי תקשורת אחרים "שיחקו" עם המסמך ב"עורך מסמכים" של אדובי, הם יכולים לשנות את הפרמטרים הראשיים שבו ובכך לבלבל מהיכן בדיוק המסמך יצא ומתי.

מכל העשרות הרבות של מסמכים שבדקתי, רק במקרה אחד מצאתי שהיה שינוי ובמסמך אחד, שפורסם בעין השביעית, כי הוצגו באתר הזה 2 מסמכים זהים: אחד מודלף ללא תבנית ולא חתום והשני המסמך הזה עם תבנית ועם חתימה, וכנראה מי שטיפל בקבצים, החליט לשנות את שם אחד מ-2 המסמכים הזהים בתוכנם ובשם (שינה שם של מסמך אחד מהשניים ל: "העמדות השונות תיקי נתניהו"), כדי לא להגיע להתנגשות בשמות ובאתר, מה שגם יכול לבלבל, מה ששינה את הפרמטרים, שבאותו מסמך, שכאמור שונה שמו - ע"י עורך הקבצים באתר.

כל השאר, בכל כלי התקשורת הרבים שבדקתי, מצאתי בכל כלי התקשורת בדיוק את אותם מסמכים, עם אותם פרמטרים, כפי שהם הודלפו לראשונה מהפרקליטות ולשכת היועמ"ש.

במקרה של המסמך מ-14.6.16 - היה שינוי מאוד חמור במסמך המודלף, ההשחרה (ההסתרה של פרטים חסויים) שבו, הוסרה ע"י הכתב הראשון, שהודלף לו המסמך. כך, שנעשתה כאן, כנראה, עבירה נוספת (לכאורה) במסמך, מעבר להדלפתו, ואת העניין המוזר והחמור הזה אפרט בהמשך הכתבה.

כך, הצלחתי להגיע כיצד לזהות באופן חד-ערכי את המדליף, גם ע"י זיהוי גרסת התוכנה ומי הכין את התבנית (Template) למסמך, שעליו חתום בעל התפקיד. זאת, כתוצאה מתהליכי עבודה בתחום המחשוב במשרד המשפטים. נוצר שם מצב, שלבעלי תפקידים שונים יש גרסאות שונות של PDF, שהוכנו ע"י עובדים שונים ביחידת המחשוב של משרד המשפטים (בגלל שלא ביצעו שם שדרוג לכל המחשבים בבת אחת, אלא כנראה שדרגו מחשב אחרי מחשב, באיטיות, כנראה כדי לא לפגוע בתהליכי עבודה ולא להשבית מחשבים בשלבי שדרוג. זה תהליך טבעי של התנהלות מערכות המחשוב ביחידות רגילות, מה שלוקח זמן ולכן זה בוצע ע"י כמה עובדים מיחידת המחשוב. לאורך הזמן הזה ויש תיעוד מדויק מי מהעובדים הללו טיפל באיזה מחשב, כי כל עובד השאיר את שמו על "המסגרת של השדרוג" - ה-Template, כי זה הנוהל של העבודה ביחידות רגילות).

2. הדלפת "כתב החשדות" ומסמכים נוספים ב-28.2.19:

אחד הדברים אולי הכי משונים בסיפור הקיים כאן הוא: עד רגע זה, לא מצליחים במשרד המשפטים (למעלה מחודשיים אחרי הפרסום), למצוא את הגרסה המקורית והחתומה אלקטרונית של "כתב החשדות" המלא - 55 עמודים, זה שהודלף לתקשורת. איך אני יודע זאת? יש מי שפנה לפי "חוק חופש המידע" לקבל את המסמך הרשמי הזה, כמפורט כאן, ולא קיבל, עד רגע זה, כי לא מוצאים דבר כזה...

נתחיל מהעו"ד הראשי של **נתניהו**, עו"ד **נבות תל-צור**. הוא היה, כנראה, הראשון מבין עורכי הדין של החשודים, שקיבל את המסמכים מהיועמ"ש (למעשה זה נשלח אליו במייל, עליו חתום עו"ד ד"ר **גיל לימון**, יועצו הבכיר של ד"ר **מנדלבליט**, שבד"כ שולח מסמכים בשם ד"ר **מנדלבליט**. דוגמה נוספת למסמך שלו - **כאן**).

יודגש כאן מראש, שבדקתי מסמכים לא מעטים, שהוא (ד"ר **גיל לימון**) חתום עליהם, ולא מצאתי כל רמז ישיר או עקיף לכך, שהוא מעורב בעצמו מהמחשב שלו, באיזו הדלפה.

ביקשתי מעו"ד **תל-צור** את המייל שקיבל מד"ר **לימון**, והנה המייל **במלואו כאן**. המייל יצא מהמחשב של ד"ר **לימון ב-28.2.19**, ב-5:52PM כלומר: **17:52**, וב-**17:54**, עו"ד **תל צור** העביר את המייל לכמה עמיתיו בצוות ההגנה של **נתניהו**.

כלומר: המחשבים של ד"ר **לימון** ועו"ד **תל-צור** נכונים ומסונכרנים ומראים את השעה הנכונה והמדויקת באותו יום. המייל לעו"ד **תל-צור** הכיל **3 מסמכים** (הודלפו לתקשורת **4 מסמכים**... זה לבדו מצביע בברור, שעו"ד **תל-צור**, או מי מעמיתיו, לא יכול להיות מקור ההדלפה, כי הודלפו יותר מסמכים ממה שהוא קיבל).

וכעת אנתח מה יש ב-3 המסמכים, שנשלחו לעו"ד **תל-צור**:

1. מסמך, שכותרתו "מכתביך בקשר לתיקי החקירה בעניינו של ראש הממשלה מר **בנימין נתניהו**". המסמך **נמצא כאן** ובתצולם **כאן**. זה מסמך עם "תבנית" (Template) וחתום במקור.

המאפיינים (Properties) של המסמך **מצויים כאן**. השעה של יצירת המסמך, זהה לשעה של השינוי האחרון במסמך: **12:34:42**. הזמן הזה נכון, כי הוא לפני זמן שליחת המייל. המסמך נכתב ב-Word 2010 והומר ל-PDF גרסה **1.5 (Acrobat 6.x)**.

2. מסמך, שכותרתו: "מכתב לרוה"מ, הודעה בדבר שקילת העמדתך לדין והזמנה לשימוע". המסמך **כאן**, מסמך עם תבנית בחתימת היועמ"ש, המאפיינים של המסמך הזה - **כאן**. אולם, יש כאן משהו מאוד מוזר: השעה של חיבור המסמך הזה והשעה של השינוי האחרון שבו היא: **18:46:24**.

איך זה יכול להיות? הרי המייל נשלח בשעה **17:52**?

איך מייל, שנשלח בשעה **17:52**, מכיל בתוכו מסמך, שחובר רק בשעה **18:46**?

כ"כ, תשומת לב, שיש כאן גרסה אחרת לגמרי של מערכת: PDF, ששימשה להפקת המסמך. כ"כ, גרסת תוכנת ה-PDF היא ישנה יותר מזו הקיימת בלשכת היועמ"ש: **גרסה 1.4 (Acrobat 5.x)**. את 2 התעלומות הללו נפתור מייד.

מה שברור: יש כאן "פברוק". מישהו "הזיז את השעון" ("זייף" שעון. הסבר בתחילת הכתבה למה זה נעשה), אבל זה לא היה במחשב של ד"ר **לימון**, כי אצלו הזמן במחשב היה נכון וגרסת ה-PDF אצלו יותר מתקדמת ושונה...

3. מסמך, שכותרתו "כתב חשדות מר **בנימין נתניהו**". המסמך, שנשלח לעו"ד **תל-צור** - **כאן**. מדובר במסמך ללא תבנית, כשבסופו יש בדף אחד לפני האחרון חתימה של ד"ר **מנדלבליט** ואחריה דף נספח א', אבל 2 עמודים קודם לכן, יש את אותם דפים בדיוק, אבל ללא חתימה של ע"ד ד"ר **מנדלבליט**. למה יש במסמך 2 דפים כפולים, זהים לחלוטין בסוף המכתב, באחד יש חתימה והאחר בלי חתימה של **מנדלבליט**? תכף נפתור את התעלומה.

המאפיינים של המסמך - **כאן**. זה מתחיל להיות מוזר מרגע לרגע. המסמך הזה נוצר בשעה **20:47:58** ונפתח בפעם האחרונה ב-**18:50:03**. כלומר: **המסמך הזה נפתח בפעם האחרונה כשעתיים לפני שהוא נוצר**. אפילו הודיני לא מסוגל לקסם כזה.

בנוסף, איך מייל, שנשלח מהיועמ"ש בשעה **17:52** מכיל בתוכו מסמך שחובר רק בשעה **20:47**?

כ"כ, תשומת לב, שיש כאן גרסה אחרת לגמרי ותוכנה אחרת לגמרי של מערכת: PDF, ששימשה להפקת המסמך. כ"כ, גרסת ה-PDF הזו ישנה הרבה יותר מזו הקיימת בלשכת היועמ"ש: **גרסה 1.2 (Acrobat 3.x)**.

מה קורה כאן?

התשובות מאוד פשוטות:

א. המסמך הוכן בת"א (פרקליטות מיסיו וכלכלה), במחשב של לשכת עו"ד **ליאת בן-ארי שווקי**. גרסת ה-PDF הישנה והתוכנה השונה, מסגירים את המיקום של הפקת המסמך.

המסמך הזה נשלח לירושלים, הדפיסו לד"ר **מנדלבליט** את 2 העמודים האחרונים במסמך והוא חתם בעמוד הראשון מהשניים, חתם תחת שמו. את 2 הדפים הללו עם חתימת **מנדלבליט** שלחו בחזרה לת"א ושם חיברו אותם למסמך המקורי - הלא חתום.

אולם, אבוי, קרתה תקלה: 2 הדפים הקודמים, הלא חתומים, כנראה מרוב מהירות להדליף, לא הוצאו מהמסמך. כך הוא "ננעל", הודלף וגם נשלח לעו"ד **תל-צור**, עם 2 דפים ללא חתימה, שאחריהם 2 דפים עם חתימה.

בנוסף, הזיזו במסמך זה את השעון פעמיים. פעם אחת ל-**20:47:58** ופעם שנייה ל-**18:50:03**. למה זייפו פעמיים את השעה? כי כנראה

העיתונאים לחצו להקדים את הפרסום של ההדלפה, פרסום, שתוכנן להיות בחדשות של 8 בערב, בשיא הצפייה..

ב. איך אני יודע את כל זה? פשוט מאוד, כי משעות הבוקר של 28.2.19 דיברו על זה בכלי התקשורת, וכבר לפני שהמכתב הגיע לעו"ד תל צור, הקריאו אותו בכמה כלי תקשורת. הפרטים הוקראו בחדשות בכל שעות היום וברוב כלי התקשורת והם הבטיחו, שבערב הכל יפורסם.

אני מתעלם מהפרסומים בע"פ ללא מסמכים גלויים להורדה, כי חיפשי מי היה הראשון, שפרסם את "כתב החשדות", עם מסמך להורדה. חיפשי ראיות מוצקות ולא דברים בע"פ.

זה היה "מעריב" (כאן וכאן). השעה, שהידיעה במעריב עלתה לאוויר עם המסמך המודלף לצפייה ולהורדה: 17:56.

המסמך עצמו הועלה ע"י מעריב לאתר SCRIBD - כאן, אתר בו מעריב (או מישהו אחר בשביל העיתון) שומר תחת שם בדוי: Anonymous Gps2yMX4Ay, מסמכים רגישים - כמו זה.

תשומת לב, שלהכין כתבה כזו - זה לפחות שעה עבודה (לקרוא ולנתח את המסמך, להעלות אותו לאתר הזה בענן ולהכין אותו במסגרת מתאימה באתר, לכתוב את הידיעה, להגיה, לעמדם ולערוך אותה וכיו"ב). כלומר: מעריב החזיק במסמך הרבה קודם לשעה 17:54, השעה שעו"ד תל-צור קיבל את המייל עם המסמכים, מד"ר לימון. שעת הפרסום במעריב הייתה כאמור 17:56.

הדבר הכי חשוב בפרסום של מעריב: זה בדיוק אותו מסמך, שקיבל עו"ד תל-צור. אותו מסמך שגוי עם זמנים מזויפים. המסמך, שמעריב העלה לאתר SCRIBD כדי שהציבור יוכל לקרוא ולראות את המסמך המקורי ואולי אף להוריד אותו נמצא כאן, והמאפיינים שלו הם כאן. זהה לחלוטין.

כלומר: במעריב לא נגעו במסמך והשאירו את העובדה, שהמסמך חובר והופק ב-20:47:58 ונפתח פעם אחרונה ב-18:50:03, בזמן שהכתבה עלתה לאוויר ב-17:56.

ממש מעשה קסמים ב"מנהרת הזמן".

התחרות בין כלי התקשורת, מי יהיה ראשון להציג את המסמך, ככל הנראה גרמה לכלי התקשורת להפר את "הסיכום" עם המדליפים בפרקליטות ובלשכת היועמ"ש, שהזיזו את השעון במחשב שלהם קדימה ואחורה - פעמיים, עבורם... הפרסום המוקדם - חשף את ההדלפה והתחמונים.

מייד אחרי מעריב, תוך כמה דקות, למשל כאן בוואלה! זה עלה ב-18:02, עם הכל. שאר כלי התקשורת העלו את המסמך ותוך כחצי שעה - שעה, לא נשאר כמעט כלי תקשורת אחד בישראל (כולל טלוויזיה), שלא צייטט והציג את המסמך, שטרם הופק...

בדקתי את כל המסמכים, שהועלו בכל כלי התקשורת - כולם זהים. דוגמה למאפיינים של המסמך שעלה בדה-מרקר כאן. בדיוק אותו דבר. גם מי שעבד יותר קשה על הכתבה (לפחות שעתיים של עריכת תכנים וגרפיקה, לנוחות קהל קוראים פחות מקצועי ומשכיל), למשל YNET - כאן, הם עלו לאוויר ב-19:22, כשכל המסמכים היו בידם, כולל "המסמך הרביעי" שעו"ד תל-צור לא קיבל, מסמך שנעסוק בו בהמשך הכתבה. בכלכליסט עבדו יותר מהר מ-YNET והעלו את הכתבה המלאה לאוויר, כתבה שכוללת את המסמכים העיקריים, כולל "המסמך הרביעי", בשעה 18:06.

ג. באתר משרד המשפטים עלה "כתב חשדות" אחר לגמרי, בן 24 עמודים. המסמך, שעלה באתר משרד המשפטים, מצוי כאן, מאפייני המסמך - כאן, ואפשר לראות, שאת המסמך הכין משה כהן (הדובר) והוא הוכן ב-22:18:32, קצת מוזר, כי הגרסה הזו הופצה כבר בסביבות 18:00 לכל הכתבים, כולל גרסת Word. של אותו מסמך - כאן.

גרסת ה-PDF של המסמך המקוצר הזה מתאימה למחשבים שיש בירושלים. כרגע לא ברור מה מעורבות הדובר של הפרקליטות בירושלים בפארכה הנחשפת כאן. אולם, העובדה, שהשעה במחשב שלו, שנרשמה במסמך "כתב החשדות" המקוצר בגרסה החופשית לציבור, היא 22:18 - מעוררת שאלות כבדות.

העובדה, שיש 2 גרסאות של "כתב החשדות" (אחת בת 55 עמודים חסויה שהודלפה, והאחרת בת 24 עמודים - חופשייה לציבור), הובילה אותי לנתח את ההבדלים בין 2 הגרסאות של "כתב החשדות", ופרסמתי זאת לציבור במסגרת סדרת הכתבות על שערוריית תיק 4000, תחת הכותרת: "שערוריית תיק 4000: איך יש 2 גרסאות שונות של כתב החשדות של היועמ"ש?".

ההבדלים הללו הובילו אותי להשערה, שד"ר מנדלבליט בכלל לא שלט בכתבת 2 המסמכים הללו ולא הטיל על איש מהצוות שלו לוודא, שיש התאמה מלאה ביניהם, ולמעשה, פרקליטות ת"א "בישלה" את הכל ופרקליטות ירושלים רק נגררה אחרי מה שהתרחש בפועל בת"א, עם כל השגיאות וזיופי השעון במחשבים.

במקביל, שלחתי למשרד המשפטים בירושלים, ביום שישי 1.3.19, יום לאחר הפרסומים, שאלות למה יש 2 נוסחים שונים של "כתב החשדות" באורך שונה ובתוכן שונה, ודי מהר, למרות שזה היה יום שישי בצהריים, קיבלתי תשובה מפרקליטות תל-אביב, למרות שאני פניתי ושאלתי את פרקליטות ירושלים. זה מחזק את הטענה מהסעיף הקודם, שהכל (בעניין "כתב החשדות") התנהל בת"א. בתשובה, שקיבלתי מת"א וכתב, ש"כתב החשדות המלא לא הופץ כהודעת דוברות". זה נכון, זה פשוט הודלף מת"א, לא ב"הודעת דוברות"... הפנייה והמענה שקיבלתי - מצויים כאן.

ד. "המסמך הרביעי" שהודלף. כפי שציינתי למעלה בתחילת סעיף 2, עו"ד תל-צור קיבל מד"ר לימון 3 קבצים. אולם, התקשורת עסקה ב-4 קבצים, והקובץ הרביעי, "המסמך הרביעי" כפי שאני קורא לו, שבברור לא היה יכול לדלוף מעו"ד תל צור, מכונה על ידי מעתה: "מסמך שי ניצן", למרות שזה מסמך של ד"ר מנדלבלוט.

למה "מסמך שי ניצן"? כי כלי התקשורת במשך ימים ובמיוחד ביום 28.2.19, חזרו וציטטו את אותו עניין: עו"ד שי ניצן - פרקליט המדינה, היה בדה יותר קיצונית בדיונים אצל היועמ"ש ודרש (די דומה לפרקליט מיסוי וכלכלה מחוז ת"א), להיות יותר מחמיר בכל התיקים של נתניהו. הנושא הזה נדון עשרות פעמים בכלי התקשורת ואין צורך, שאחזור על עניין זה כאן, כי כאן אני מתרכזו בניתוח מסמכים ולא בניתוח דיעות ועמדות של בעלי התפקידים.

"המסמך הרביעי" קרוי במקור Decision, עלה גם באתר משרד המשפטים, והוא כאן. זה המסמך המתאר את כל תהליכי קבלת ההחלטות בתיקים וכתורתו: "החלטת היועץ המשפטי לממשלה בתיקי החקירה בהם נחקר ראש הממשלה כחשוד". זה מסמך ללא תבנית ולא חתום ומנוסח בגוף ראשון, כאילו נוסח ונכתב ע"י ד"ר מנדלבלוט, למרות שחתימתו אינה קיימת על המסמך שהודלף.

החלק המעניין הוא מאפייני המסמך הזה - כאן. רואים, שזה מסמך, שנכתב במחשב בירושלים (לפי גרסת התוכנה וה-PDF), אבל יש עוד משהו חשוב ביותר: יש כאן שם של כותב המסמך. חגי הרוש. כלומר, המדובר בעוזר לענייני פלילים של ד"ר מנדלבלוט.

למה המסמך לא חתום? ככל הנראה, כדי שאפשר יהיה "להזיז את השעון" (בדיוק כמו שקרה בת"א בסעיפים הקודמים). וכן גם כאן יש לנו את תופעת "הזזת השעון". השעה, שהמסמך הזה הופק ונפתח בפעם האחרונה, היא 22:00:21.

איך המסמך הזה מופק ונפתח בפעם האחרונה בשעה 22:00, כשכל כלי התקשורת מדברים עליו מהבוקר (ואף קודם לכן) והוא שוחרר והוצג באופן מלא בכלי התקשורת בסביבות השעות 18:00 עד 20:00? שאלה מאוד מעניינת.

כלומר: היה, כעולה מהניתוח של המסמכים, "תיאום בין ירושלים לת"א" "להזיז שעון" וזו אותה תופעה, שהתרחשה בו זמנית גם בת"א וגם בירושלים. כלומר, אפשר לראות כאן מעין "התארגנות של הדלפות והזזת שעוני מחשבים", שמעורבים בה כמה אנשים בו זמנית, בת"א ובירושלים, במקביל.

אולם, זו לא הגרסה הרשמית (עם "תבנית" ועם חתימת ד"ר מנדלבלוט). הגרסה הרשמית של "המסמך הרביעי", שהיא סריקה של הגרסה הלא חתומה היא כאן, המאפיינים של המסמך הזה כאן, שעת הפקת המסמך 19:13:49 ושעת הטיפול האחרון במסמך: 19:19:01. גרסת ה-PDF מתאימה למחשבים בירושלים, וזו גרסה ללא שם הכותב.

כלומר: ד"ר מנדלבלוט חתם על המסמך מנייר ושנסרק אחרי חתימתו, הרבה אחרי שהמקור של המסמך, המקור הלא חתום וללא תבנית, כבר הודלף ופורסם בכלי התקשורת.

משום מה, במשרד המשפטים החליטו להעלות לאתר של המשרד את הגרסה הלא חתומה ע"י ד"ר מנדלבלוט (כאן) עם השעה 22:00 וחתימת חגי הרוש במאפייני המסמך, ביחד עם "כתב החשדות" המקוצר (24 עמודים), כאשר שמו של הדובר של הפרקליטות מירושלים, משה כהן, מצוי עליו, וכאמור לעיל, עם השעה 22:18 עליו.

לא ידועה לי השעה המדויקת בה במשרד המשפטים העלו את המסמכים הללו לאתר. די ברור, שזה היה הרבה אחרי שהמסמכים כבר דלפו לכל כיוון.

אפשר לראות, שהיו עוד גרסאות מוקדמות של אותו "מסמך רביעי". למשל, המסמך הזה, שפורסם בכלכליסט (כאן) עם המסמכים האחרים. השעה בו היא: 19:42:08. ב"עין השביעית" (כאמור למעלה), הועלו 2 גרסאות של המסמך הזה (השתיים התחונות בדף). גרסה אחת, שהתקבלה מדה-מרקר זהה לחלוטין לזו של כלכליסט וכלי תקשורת אחרים והגרסה השנייה (כאן) היא הגרסה, ששמה הוחלף ע"י העורך של המסמכים באתר זה, כאמור לעיל, והשעון התעדכן ל-1.3.19, אבל שמו של חגי הרוש נשמר, גם אחרי עדכון השם של המסמך.

3. הדלפת מסמך "ניגוד העניינים" של ד"ר מנדלבלוט לנתניהו, מה-14.6.16. כאן מדובר במצב הרבה יותר מסובך וחמור.

ד"ר מנדלבלוט העלים מ"כתב החשדות", שהוא זה שחתם אישית על המסמך של "הסדר ניגוד העניינים" לנתניהו.

גם בגרסה המודלפת הארוכה של 55 עמודים (כאן) וגם בגרסה המקוצרת של 24 עמודים (כאן), נטען ע"י היועמ"ש ד"ר מנדלבלוט, שהמסמך הוכן ע"י עו"ד דינה זילבר (בתוארה היום: המשנה ליועץ המשפטי לממשלה משפט ציבורי מנהלי), שזה לא היה תוארה בעת שהמכתב יצא ונחתם (מחצית 2016). אבל התואר המדויק של עו"ד דינה זילבר - פחות חשוב כרגע. מה שחשוב זה:

(1) עו"ד דינה זילבר אכן ריכזה את כל הפעילות סביב הכנת המסמך, אבל הוא הוכן בפועל וחובר רובו ככולו ע"י עו"ד דנה נויפלד, היועצת המשפטית של משרד התקשורת, שבכלל היה אסור לה לעסוק בעניין הזה.

(2) המסמך הזה דלף כמה פעמים, חודשים טרם חתימתו וטרם הוצאתו לתקשורת (למשל - דוגמאות בלבד: כאן בהארץ ב-31.3.16 ופעמיים כאן מ-19.4.16 וכאן מ-24.5.16, בדה-מרקר, שפרסם זאת בנוסף ובמקביל להארץ). הם (דה-מרקר והארץ) היו הראשונים להפיץ המידע המודלף בנושא הזה, שוב ושוב, וכלי התקשורת האחרים פשוט העתיקו מהם.

3) המסמך הזה, בניגוד לכתוב ב-2 הגרסאות של "כתב החשדות", שפורסמו לציבור, נחתם ויצא בחתימת ד"ר **מנדלבליט**. לא בחתימת עו"ד **דינה זילבר**.

מייד נגיע לחשיפה מה הודלף, מאפייני המסמכים ולוחות הזמנים, אבל חשוב להדגיש, שנעשו כאן כמה עבירות במקביל: הודלף מסמך, שהיו בו "השחרות". כלומר, מידע סודי, שהוחלט בפרקליטות, שהוא אסור בכל מקרה בפרסום. לא ידוע לי מה השיקולים להשחיר את מה שהושחר (ייתכן וזו הייתה דרישה של מי מהצדדים, שהיו מעורבים בהכנת המסמך), אבל העובדה היא, שהמסמך הזה הודלף ופורסם - **ללא ההשחרות**.

למעשה **פורסמו 3 גרסאות** של המסמך, בזו אחר זו:

1) **גרסה מושחרת** (השחרה אלקטרונית בתוך ה-PDF), **לא חתומה וללא תבנית**.

2) אותה גרסה בדיוק, אך **לא מושחרת** (נקראת ע"י הכתב: "**הגרסה הצהובה**"), כי מה שהושחר נגלה והודגש על ידו בצבע רקע צהוב) וכך מה שהיה מוסתר בשחור במקור, הפך להיות גלוי לציבור, מודגש בצהוב.

את הסרת ההשחרה ביצע הכתב, שהיה הראשון, שקיבל את ההדלפה ופרסם אותה באתר שלו (ומשם זה עבר לעיתון בו עבד - הארץ ודה-מרקר שזה **פורסם שם ע"י כתבים אחרים**, וגם עבר לאתר "העין השביעית") ומשם זה עבר לכל כלי התקשורת, והוא עשה זאת בסיוע של מומחה מחשבים ("האקר לשעבר", מוכר וידוע לפרקליטות ולציבור).

שתי הגרסאות (השחורה והצהובה) מוצגות ומוכנות להורדה, אחת מתחת לשניה, באתר של הכתב - **כאן**. הכתב פרסם שוב באתר שלו את 2 המסמכים עם הסברים קצת יותר נרחבים על שיטת הסרת ההשחרה ב-21.6.16 - **כאן**.

3) הגרסה השלישית היא "הגרסה הרשמית", החתומה ע"י ד"ר **מנדלבליט**, מושחרת ועם תבנית. למעשה הגרסה הזו היא גרסה מודפסת של **גרסה מוקדמת ללא השחרה, שעברה השחרה על הנייר ביד - בטוש** (בניגוד להשחרה האלקטרונית, כאמור בסעיף הראשון), גרסה, שנסרקה בלשכת היועמ"ש ושנכנסה לתבנית ונחתמה טרם הסריקה וההמרה ל-PDF, והיא זו הגרסה, **שהועלתה לאתר משרד המשפטים**.

המסמך הרשמי שעלה מצוי באתר משרד המשפטים **כאן**.

אני מציג כאן, להדגמה, אחד מתחת לשני, קטע אחד זהה מ-3 הגרסאות של המסמך הזה:

1) "הגרסה המושחרת", שהושחרה אלקטרונית בתוכנה (לכן הקווים של ההשחרה יציבים וחדים),

2) "הגרסה הצהובה", שבה חלק מהכתוב השתנה בגלל בעיות של עברית-אנגלית במערכת של הסרת ההשחרה, למשל **64%** הפכה ל-**64%**, סוגריים התהפכו וכיו"ב,

ו-3) "הגרסה הרשמית" **המושחרת בטוש** (זה נעשה ביד ולכן הקווים של ההשחרה לא ישרים).

הנה 3 הגרסאות של אותו קטע בדיוק במסמך:

ד. חברת חלל תקשורת בע"מ (להלן - **חלל**); בשליטת יורוקום תקשורת המחזיקה כ-

██████████, המספקת שירותי תמסורת לוויינית, ██████████

██████████.

ד. חברת חלל תקשורת בע"מ (להלן - **חלל**); בשליטת יורוקום תקשורת המחזיקה כ-

64% מהמניות, המספקת שירותי תמסורת לוויינית, והיא החברה היחידה בישראל

המספקת שירות מסוג "מקטע חלל".

ד. חברת חלל תקשורת בע"מ (להלן - **חלל**); בשליטת יורוקום תקשורת המחזיקה כ-

██████████, המספקת שירותי תמסורת לוויינית, ██████████

██████████.

לאור המצב, שתוארתי כאן, לא פלא, שהזכרתי את הבעיות, שגיליתי מזמן במסמך הזה, ב-2 כתבות שלי, במסגרת הסדרה על שערורית תיק 4000 (**כאן** ו**כאן**), ודי בקצרה הזכרתי את המסמך בעוד כתבות, אבל **ללא פירוט מלא**.

אני אקדיש בהמשך, לאחר שאסיים את מלאכת איסוף המידע והמסמכים, כתבה חדשה ונפרדת, בסדרת הכתבות שלי, **שתוקדש** רק למשולש האישי והקשר האישי, שנוצר כאן, בין: עו"ד **דנה נויפלד**, עו"ד **דינה זילבר** וד"ר עו"ד **אביחי מגדלבלית**.

אציין כבר בהתחלה, שבתחילת הבדיקה ובמשך זמן רב במהלך בדיקותי, "חשדתי" בעו"ד **דינה זילבר**, כמי שטיפלה במסמך במשך זמן לא קצר, כמקור להדלפה. לעו"ד **דנה נויפלד** אין גישה (ככל הידוע לי) למחשבי הפרקליטות. כך, שלא נראה לי סביר, שהיא המדליפה. כמו כן מההיכרות שלי, היא (עו"ד **דנה נויפלד**) לא מהמדליפים.

כ"כ, לא סביר, שד"ר **מגדלבלית** הוא המדליף (מה גם שהמסמך לא היה ברשותו - בזמן ההדלפה).

אולם, החשד הזה החזיק מעמד מעט זמן, עד שמצאתי 4 מסמכים שלה (של עו"ד **דינה זילבר**), שנכתבו בפרקי זמן שונים, לרבות ב-2016, שהמאפיינים של כל מסמך בחתימתה (גרסת תוכנת ה-PDF ומי הכין ה-Template), תבנית המסמך שעליו היא עובדת במחשב שלה), **שונה מהמחשב, שממנו הדליפו את המסמך**. כך, שמצאתי, שזה **לא יצא מהמחשב שלה**.

לכן, המשכתי וחיפשתי בכל כיוון אפשרי, בכל המעגלים סביבה וסביב היועמ"ש, בדקתי גם כמה מסמכים, שיצאו מהיועמ"ש עצמו ומהעוזר שלו (ד"ר **לימון**) והם גם כן נכתבו בתבנית אחרת (לכל אחד מהם הייתה תבנית אחרת - שונה). כך, שההדלפות **לא יצאו** מהמחשבים שלהם.

לאחר מכן התחלתי לחפש סביב עו"ד **שי ניצן** ולא התקדמתי הרבה (מהיעדר מסמכים בחתימה שלו, שניתן למצוא בקלות בגוגל), אבל הגילוי הגיע ממש לאחרונה ובמקרה, וזה כאן בהמשך, וזה **חוזר לעו"ד דינה זילבר** ולמחשבי הצוות, שנמצא סביבה, ביחידה שהיא ממונה עליה. כך, ש"החשד" הראשוני שלי - **אומת**.

**מה קרה בהדלפת "מסמך ניגוד העניינים" של היועמ"ש?
א. למי הגיע ההדלפה הראשונה?**

בכל בדיקותי מצאתי, שההדלפה הראשונה הגיעה לכתב **עידו קינן**, שבאותה עת (וגם כיום) עובד בהארץ. הוא קיבל את המסמך בשעה לא ידועה, והעלה אותו לאתר האישי שלו ומרגע זה הזמן הפך להיות **ידוע ומדויק**.

למה? כי יש "מונה זמן" על כל המסמכים הקיימים באתר של **עידו קינן**, וזה **לא מוסתר**, וכאן יש **חודשי 2016** (עברתי על כל האתר וכל החודשים, לשלול שאולי מי המקבצים נכנס בטעות לחודש אחר). הנה **כאן**, **כאן** ו**כאן** המקום שממנו לקחתי את רשימת הקבצים, שעלו לאתר של **עידו קינן** בחודש יוני 2016 והוצגו פעמיים ב-2 כתבות די שונות על ידו: ב-15.6.16 וב-21.6.16, וכאן סידרתי רק את קבצי "ניגוד העניינים" לפי זמן עולה בלוח הזמנים של קבלת המסמך והכנסתו לאתר, עם זיהוי כל העבודה, שנעשתה באתר (בסיוע מומחה המחשבים). זה נעשה **בלילה בין 14.6.16 לבוקר של 15.6.16**, בין השעות **03:09 לבין 04:17 לפנות בוקר**. הכתבה עלתה בבוקר ועודכנה **בצהריים, ב-12:21 של יום 15.6.17**

המסמכים הללו, כאמור לעיל, הועלו ע"י **עידו קינן** שוב לאתר, בפוסט נוסף, עם הסברים נרחבים יותר, ב-21.6.16.

בדקתי את המסמכים ב-2 הכתבות של **עידו קינן**, והם זהים. כ"כ, בדקתי את המסמכים, שפורסמו **אחרי** החשיפה של **עידו קינן** בכלי התקשורת השונים לרבות ב"עין השביעית" - **כאן**, וגם הם **כולם זהים** לגרסה המקורית, **שעידו קינן** עבד עליה בלילה, בשעות הבוקר המוקדמות של יום 15.6.16.

ב. מה יוצא דופן במאפייני המסמך, שהודלף לעידו קינן?

אפשר לראות את זה **כאן**. בגרסה המושרתת הראשונה, או **כאן**, בגרסה הצהובה, או **כאן**. בגרסת "העין השביעית". **הכל אותו דבר**. בכולם יש **שם של כותבת המסמך ושמה Raya Eigel**.

חיש מהר מצאתי (באתר הפייסבוק והלינקדאין שלה), שהיא עובדת בחברת מחשבים פרטית ולכן מייד רציתי לברר איך היא התגלגלה למסמך, שהוכן בלשכת היועמ"ש, ע"י עו"ד **דינה זילבר** בסיוע של עו"ד **דנה נויפלד**.

בעניין זה קיבלתי אימות חד ערכי משרד המשפטים עצמו, שהיא (**Raya Eigel**) עבדה באותה עת (יוני 2016) בלשכה של עו"ד **דינה זילבר** בשדרוג המערכת וגם הכינה למשרד הזה את התבנית (Template) עבור עובדי היחידה של עו"ד **דינה זילבר**.

Raya Eigel היא עובדת ותיקה (חינונית, מה שמכונה "מיקור חוץ") ביחידת המחשוב של משרד המשפטים והיא עדיין נמצאת ביחידה הזו. בנוסף מצאתי, שמאז שהיא ביצעה את השדרוג ב-2016, לא בוצע על ידה ולא ע"י מישהו אחר שדרוג נוסף באותה יחידה. כך, שהתבנית, שהיא הכינה, משמשת את עובדי היחידה של עו"ד **דינה זילבר מאז 2016 ועד עצם היום הזה**.

גם ברור לי, שאין לה (**Raya Eigel**) כל קשר ל**תוכן** המסמך, שמה השתרבב לתוכו - רק בגלל שהיא הכינה את התבנית לעובדי היחידה.

התכתובת המלאה שלי עם משרד המשפטים בעניין הזיהוי של **Raya Eigel** וחלקה בסיפור הנחשף כאן, יש **כאן**.

יש עוד דבר: זמן הכנת המסמך המושרת הראשון הוא **16:44:12** ביום **14.6.16** (זמן השינוי האחרון: **09:58:33** ביום **15.6.16** ב"מסמך המושרת", אותה שעה ויום יש במסמך ב"עין השביעית", ו-**13:52:51** ב-**15.6.16** ב"מסמך המוצהב"). זה די תואם, כי הראיתי קודם, שעידו **קינן** החל לעבוד על המסמך הזה בשעה **03:09** ביום **15.6.16**. לא הייתה כאן שום "הזזת שעונים". הכל תואם - מבחינת לוחות הזמנים.

ג. מתי עלתה הגרסה הרשמית לאתר משרד המשפטים?

"המסמך הרשמי" מצוי **כאן**, ועידו **קינן** גם כן העלה את הקובץ הרשמי לאתר שלו (**כאן**). זה אותו מסמך, שהוא, כאמור לעיל, סריקה של גרסה קודמת בנייר והשחורה ביד **בטוש שחור**, חתימת היועמ"ש על הנייר, סריקה והמרה ל-PDF.

במאפייני המסמך - **כאן**, **אין כבר Raya Eigel**, אין שם כותב, ושעת הפקת המסמך היא **17:08:16** ביום **14.6.16** והפתיחה האחרונה שלו היא **17:20:09** ביום **15.6.16**, וזו כנראה השעה, שהמסמך הזה הועבר למי שמטפל בהעלאתו לאתר משרד המשפטים.

מהיכן אני למד את זה? קודם כל הושארה הודעה בתחתית המסמך הרשמי, שעלה לאתר משרד המשפטים **כאן**. יש כאן הודעה, שמשום מה לא הוסרה, הודעה, שהמסמך נכנס למערכת "דוקסנטר" של היועמ"ש רק ב-**14.6.16**:

משרד המשפטים היועץ המשפטי לממשלה, מזהה דוקסנטר: 004-99-2016-010476, התקבל ב - 14/06/2016

דבר שני, והרבה יותר חשוב, למרות שמשרד המשפטים כתב באתר שהמסמך עלה לאתר ב-**15.6.16**, הלינק לקובץ הזה באתר מראה, שהמסמך עלה לאתר ב-**16.6.16**. [הנה הצילום המוכיח זאת](#).

כלומר, אם לסכם את הממצאים עד כאן: **עידו קינן** קיבל לידי גרסה מושחרת אלקטרונית, שטרם נחתמה ע"י היועמ"ש ושטרם עלתה לאתר משרד המשפטים, פתח את ההשחרה והציג זאת לציבור. ד"ר **מנדבליט** חתם על המסמך רק אחר כך, מסמך שהושחר ביד בטוש.

ד. מאיזה מחשב המסמך דלף לעידו קינן?

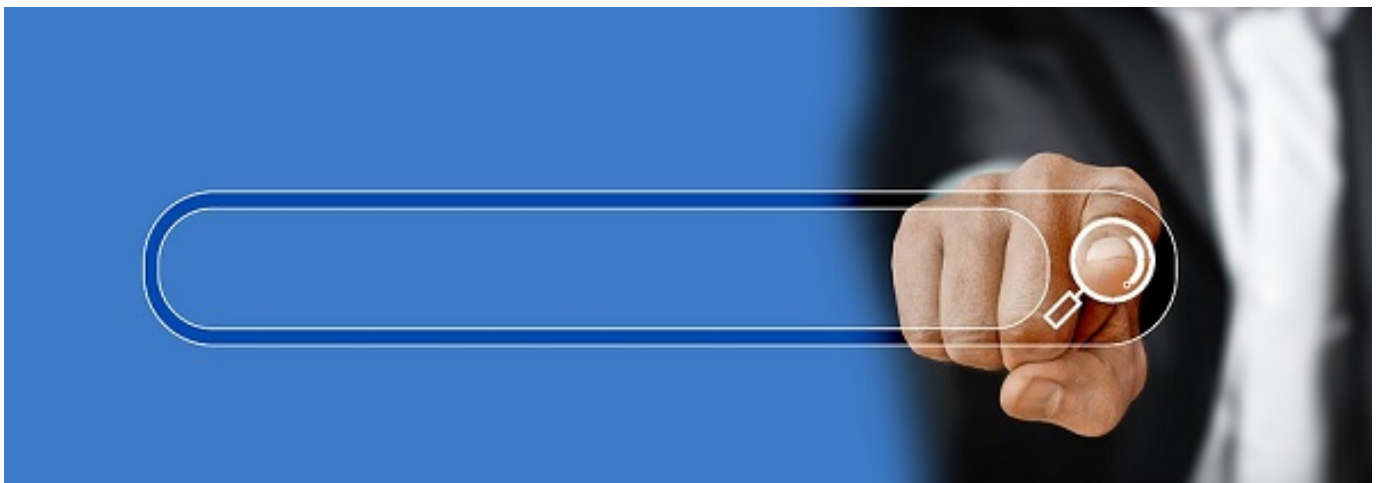
העניין הזה נגלה לי ממש במקרה, בגלל פרסום מכתב חוות דעת של עו"ד **דנה זילבר** (שנחתם ע"י עוזר שלה, בשמה, ביום **18.4.19**) לפניית ח"כ **תמר זנדברג**, בעניינו של **נתן אשל** (חברת הכנסת התלוננה על השתתפותו במו"מ הקואליציוני להקמת הממשלה, מטעמו של **נתניהו**).

הנה מכאן (מאתר ערוץ 7) לקחתי את המסמך. זה המסמך החתום ע"י עו"ד **רותם ארנרייך** והוא נמצא **כאן**, הדבר הכי חשוב לעניינו נמצא במאפייני המסמך **כאן**, והנה **יש לנו כאן את Raya Eigel**, **שנשארה במחשב הזה, מאז יוני 2016**, עם אותה גרסת PDF של מחשבי הלשכה של עו"ד **דינה זילבר**.

אני חייב לציין כאן ארבע נקודות חשובות:

1. אני אינני יודע אם עו"ד **רותם ארנרייך** עבד על המחשב הזה - ביוני 2016.
2. אני אינני יודע אם לא הייתה גישה למישהו אחר מהלשכה למחשב הזה, או למסמכים, שהוכנו במחשב הזה.
3. כ"כ, אינני בטוח, שזה המחשב היחיד בלשכה של עו"ד **דינה זילבר**, שיש בו את החיתום של **Raya Eigel**.
4. העיקר: לא סביר בעיני, שעו"ד **דינה זילבר** לא ידעה מהדלפת המסמך, שהיא בעצמה עבדה עליו והכינה אותו (בסיוע מלא של עו"ד **דנה נויפלד**) לחתימת היועמ"ש, ביוני 2016, מה גם, שתוכנו של המסמך, **דלף כבר כמה חודשים קודם לכן**, להארץ ולדה-מרקר, כפי שציינת לעיל, ומשם זה הגיע לכלי תקשורת נוספים.

כל הנקודות הללו - יכולות להתברר בחקירה, ככל שתפתח.

הגב בשם: אבי וייס (אנונימי?)

הוסף תגובה

תגובות: (צפה ב- תגובות בעמוד זה)

